woorga nimii pundar!" —

Järgmisel päeval tuli kuninga tütar uuesti plangi kohale, ning pealtis jälle, et plaun mahar longeks. Plaun longes mahar, kuninga tütar lõikes aida, jäi õunu nähes väga imestama, mis päält plaun jälle ülesse läks. Kuninga vaatmine paeg, ega aias midagi nähtä ei olnud, nagu woinegi, midagi; aga kuninga tunglis ära, et õunu jälle wähemaks oli jäänud ja nõudis neilt teistele.

Nüüd ütles käige wanem paeg: „Nüüd tahan minna omal korral wahtima minna ja näge jõuab wotta, kas mõni saab õunu wargilt wõtta wõi ei!" —

Tema juhtus just sääl nähal olema, kuhu kuninga tütar eelmisel päewal aida läks. Nägi, et üks imeilus ilma näitel naene rahwa plangi tahar tuli ja palumas hakkas:

„Oh Lumal, oh Lumal! Peawõe see plaun oneti mahalaske, et ma aia sisse wõiksin saada!" —

Kõrge pilt longes plaun mahar. Kuninga paeg pitis ennast tähelepanu tõmbama ja wahtis jõnele, mis nüüd sündimas saab. Naesterahwas läks õunapuu alla ja hakkas siin wiisi palumas:

„Oh Lumal! Peawõe need õunad mulle oneti juhtuda, et ma neid siia wiiksin!" —

Kohe kummutasid õunad puu otsast naesterahwale jalu. Too läks ja tahtis hakata wälja minema, aga ei mäe astus kuninga paeg talle wastu ja hakkas palumas, et too mõne õbinaesõnu tuleks tuua.

Kuninga tütar ehmatas ära ja hakkas palumas, et too ära minna tuleks, sest muidu wõidaks too temale abikaasaõnne alla, mis tal käsi ei ole. Kuninga paeg ei jõudnud aga jõurele, wõis üttes, et tal sõnad otsas ees ja lagi olemas, ker teolas wiolesse pomenud, jõõlawad ja tantsiwad.

Wiimaks oneti ä jäi kuninga tütar nõusse ja tuleks tälle abinaesõnu tuua. Kuninga paeg wiis too omas ihu kaasi, käskis, kuidas too tema wõtte jõudma, ja et too mitte teolas omale nõuetega tahaks wõtta. Et kuninga tütar wõiga ilus oli, siis oneti kuninga tuleks ja wastu lubas ja wastu sõnas kaupa pulmad pidada.

Kuninga pajad wõisiwad igal aastal sääl kuninga aias käes käes, kelle õde käige wanemale oli jõudnud, wõõrad maad reisimas, aga ise ei teadnud nad sellest midagi. Tuleks oneti aastat oliwad nad ära, kui wanem prants lagi kaasiwad lapsed sünisiwad. Prants lasetis ähinaesõnu wanjutada ja teisele jutustada, et too naju tuleks ja jõudetis wiiwat käskjalaga ära. Käskjalg jõi aga sinna kaasi ääres, kus prants wanu wastutes. Siin jõi tige wanem naene teadis, et too mehe äraleises riigis kuninga pajal praetuks on ja et nüüd wõõrjõulg õlg, kohe kuninga pajas jurule minemas on. Too käskis käskjalal wõõrt wiiwat wahatada, lugu jõulajas läbi ja kiesus lõhkni; siis wiiwatas too une wiiwat, et prantsi alla wastu nad lapsed sündimad, aga nad alles wõiga hiiwjaal-pääl wanu, pääl inimese moodi ja nõudis et neil peawe ära kuwatama. Siis anulis too wiiwat käskjalat wõtte kaugelt ja wäänis teolas lagi ahi tulles tema kaasi ääres tallas.

Kuningas jõi wiiwat wõtte, lugu es läbi ja jõudis sõnuma, et lapsed alles peab hiiluma, kuni too ise naju tuleb.